

حفظ قرآن باعث تدبیر و تفکر در این کتاب الهی می شود. (مقام معظم رهبری)

سوالات آزمون مرحله اول هفتمین دوره طرح ارزیابی و اعطای مدرک تخصصی به حفاظ قرآن کریم

مشخصات داوطلب

نام و نام خانوادگی	
شماره داوطلبی	

مجموعه سوالات آزمون کل قرآن

تعداد سوالات آزمون	۱۵۰ سؤال (از سؤال ۱ تا ۱۵۰)
تاریخ برگزاری آزمون	۱۳۹۱/۰۴/۲۳ جمعه
مدت زمان پاسخگویی به سوالات	۱۵۰ دقیقه
	۱۲۰ سؤال مفاهیم و ۳۰ سؤال حفظ

تذکرات مهم:

- ۱- قبل از پاسخگویی به سوالات، نام، نام خانوادگی و شماره داوطلبی مندرج در پاسخنامه را با مشخصات خود مطابقت داده و در صورت مشاهده هرگونه ناهماهنگی مراتب را به مسئول برگزاری آزمون اطلاع دهید.
- ۲- به مدت زمان معین شده جهت پاسخگویی به سوالات توجه داشته باشید.
- ۳- از آنجا که هر سه پاسخ غلط، دارای یک نمره منفی می باشد، در پاسخگویی به سوالات دقت فرمائید.
- ۴- در پایان آزمون، کارت داوطلبی، دفترچه سوالات و پاسخنامه را به مراقبان آزمون تحویل دهید.
- ۵- در تطبیق شماره سوالات و پاسخنامه دقت فرمائید.
- ۶- داوطلبانی که در آزمون کتبی دوره قبل (سال ۹۰) شرکت نموده و نمره قبولی را کسب کرده باشند، در صورت عدم تقاضا برای دریافت مدارک درجات بالاتر، از شرکت در آزمون مرحله اول سال جاری معاف هستند. چنانچه افراد مذکور در آزمون کتبی این دوره شرکت کنند، آخرین نمره آنان لحاظ خواهد گردید.

ترجمه صحیح را انتخاب کنید.

۱- «قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ»

- (الف) هر گروهی آبشخور خود را می دانست.
(ب) هر گروهی از مردم راه و رسم مخصوص خود را می دانستند.
(ج) به تحقیق همه مردم مرام (طرز فکر) آنها را می دانستند.
(د) هر فردی می دانست آبشخور مخصوص او چیست.

۲- «كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ»

- (الف) میمون های رانده شده ای بودند.
(ج) بصورت بوزینگانی مسخ شده گردیدند.
(ب) بوزینگانی طرد شده باشید.
(د) بصورت خوک هایی خوار درآیید.

۳- «فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بَعْضُهَا»

- (الف) پس گفتند بخشی از گاو را به بدن مقتول زدیم.
(ج) پس فرمان دادند تا بخشی از گاو را به بدن متهم بزنند.
(ب) پس گفتیم قسمتی از (بدن) مقتول را نزد گاو قرار دهید.
(د) پس گفتیم قسمتی از گاو را به مقتول بزنید.

۴- «وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا»

- (الف) و آنگاه که خانه را محل آرامش مردم و امنیت آنها قرار دادیم.
(ب) و یادآور هنگامی را که مسجدالحرام را محل نیایش و پناه مردم قرار دادیم.
(ج) و آنگاه که خانه کعبه را محل اجتماع و جایگاه امن مردم قرار دادیم.
(د) و به یاد آور هنگامی را که مسجدالحرام را محل تجمع و مایه امنیت قرار دادیم.
۵- عبارت «فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ» در انتهای کدام آیه قرار گرفته است؟

- (الف) بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ ...
(ب) إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا ...
(ج) قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ...
(د) هر سه مورد

۶- «فَلَنُؤَلِّينَكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا»

- (الف) پس بدون تردید باید پشت کنی به قبله ای که آنها (یهود و نصاری) می پسندند.
(ب) پس قطعاً ما تو را متولی قبله ای کردیم که تو می پسندی.
(ج) پس روی تو را از قبله ای که می پسندی نمی گردانیم.
(د) پس قطعاً تو را به سوی قبله ای که می پسندی می گردانیم.

۷- ضمیر «ه» در عبارت «فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ» به چه اموری باز می گردد؟

- (الف) آیات الهی - آیات الهی - انحراف - آیات الهی
(ب) وصیت - وصیت - تبدیل - وصیت
(ج) احکام دینی - احکام دینی - انحراف - احکام دینی
(د) وصی - وصیت - ضایع شدن حقوق - وصی

۸- «وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا»

- (الف) و مؤمنان را مسخره می کنند.
(ج) و مؤمنان را به تسخیر خود درمی آورند.
(ب) و برخی از مؤمنان را به مسخره گرفتند.
(د) و مؤمنان آنان را مسخره می کنند.

۹- «وَلَا مَؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ»

- (الف) و البته کنیز با ایمان از زن مشرک بهتر است؛ هرچند شما را از او خوش آید.
(ب) و امت مؤمن همواره از مشرکان بهتر هستند؛ هرچند از مشرکان به تعجب آئید.
(ج) و امت مؤمن از امت مشرک پیشی خواهد گرفت؛ هرچند خوشایند شما نباشد.
(د) و کنیزان با ایمان همواره از زنان کافر برتر بوده اند؛ هرچند کافران (خوش ندارند) و تعجب کنند.

۱۰- کدام گزینه نادرست است؟

- (الف) تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا
(ب) وَقَدْ نَزَلَتْ فِي السَّمَاءِ
(ج) وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ
(د) ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ

۱۱- «قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذًى»

- (الف) وعده‌ی صادقانه و گذشت بهتر است از صدقه‌ای که در پی آن آزار باشد.
 (ب) امر به معروف و عذرخواهی (خطاکار) بهتر است از کار خیری که به دنبال آن گناه باشد.
 (ج) گفتار پسندیده و بخشایش بهتر است از صدقه‌ای که آزاری در پی دارد.
 (د) دعای خیر و طلب مغفرت، بهتر است از صدقه‌ای که با آزار (و اصرار) از مردم می‌گیرند.
- ۱۲- «فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا»، تمثیلی است برای ... ؟

- (الف) بی حاصل بودن انفاق ریاکارانه
 (ب) بی پاداش بودن صدقاتی که در پی آن آزار باشد.
 (ج) اثر نیت خالصانه فرد در پاک شدن اعمال از ناخالصی‌ها
 (د) الف و ب صحیح است.

۱۳- عبارت «تَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ» حال چه کسانی را توصیف می‌کند؟

- (الف) فقیران واقعی امت اسلام
 (ب) زنان با حجاب و با ایمان
 (ج) مجاهدان گمنام و رزمندگان مخلص
 (د) ثروتمندانی که در محاصره اقتصادی دشمنان اسلام هستند.

۱۴- «وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ»

- (الف) و هرکس به آنچه اعتقاد دارد، پایبند می‌ماند (و نمی‌تواند انکار کند) بنابراین ظلمی در کار نخواهد بود.
 (ب) و به هرکس نتیجه اعمالش به صورت کامل داده می‌شود و به آنان ستم نمی‌شود.
 (ج) و جان هر موجودی ستانده شده و به هیچ کس ظلم نمی‌شود.
 (د) همه موجودات از دنیا می‌روند و نتیجه اعمالشان باقی می‌ماند زیرا خداوند به کسی ظلم نمی‌کند.

۱۵- آیه قبل از آیه «قَدْ كَانَ لَكُمْ ءَايَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا» با چه عبارتی تمام می‌شود؟

- (الف) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ
 (ب) وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 (ج) وَبِئْسَ الْأَمَهُادُ
 (د) وَأُولَئِكَ هُمُ وَقُودُ النَّارِ

۱۶- «وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ»

- (الف) و از مرگ نهراسید مگر اینکه مسلمان نباشید.
 (ب) آیا به استقبال شهادت نمی‌روید؟ مگر مسلمان نیستید؟
 (ج) و به استقبال (جهاد فی سبیل الله) و مرگ نروید مگر اینکه مسلمان باشید.
 (د) و از دنیا نروید مگر اینکه مسلمان باشید.

۱۷- «وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ»

- (الف) و چون خلوت می‌کنند از شدت کینه‌ای که به شما دارند انگشتان خود را می‌گززند.
 (ب) و چون خلوت می‌کنند از شدت خشمی که نسبت به شما دارند (حتی) مورچگان را زیر پا له می‌کنند.
 (ج) و چون با یکدیگر خلوت می‌کنند، دیگران را بر علیه شما می‌شوراند و خشمناک می‌کنند.
 (د) در غیاب شما بخاطر خشمی که نسبت به شما دارند کینه‌ورزی می‌نمایند.

۱۸- کدام گزینه در مورد عبارت «وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ» صحیح است؟

- (الف) پیامبر (ص) موظف به مشورت با مسلمانان است و باید با عزمی جزم و توکل بر خدا به رأی اکثریت، جامعه عمل بپوشاند.
 (ب) پیامبر (ص) با همه مسلمانان و در همه امور مشورت می‌نماید و تصمیم نهایی را خواهند گرفت.
 (ج) پیامبر (ص) با مسلمانان مشورت می‌نماید و حاصل مشورت موجب تصمیم‌گیری به همراه توکل به خدا برای ایشان می‌باشد.
 (د) پیامبر (ص) و مسلمانان با هم مشورت کنند و هر کدام نظر صائب خود را پیگیری نمایند.

۱۹- «وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ»

- (الف) و پروا پیشه کردند از خدایی که شما و دیگران از او حاجت می‌خواهید.
 (ب) و از خدایی بترسید که شما، حوائج خود و خانواده‌هایتان را از او می‌خواهید.
 (ج) و خدایی را بپرستید که با سوگند به او حوائج خود و خانواده‌هایتان را می‌طلبید.
 (د) از خدایی که با نام او از یکدیگر چیزی می‌خواهید بترسید.

۲۰- کدام گزینه مربوط به آیه «إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَن يَكْفِيكُمْ أَن يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ ءَأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ» است؟

- (الف) بِخَمْسَةِ - مَسْؤِمِينَ (ب) بِثَلَاثَةِ - مُنْزَلِينَ (ج) بِثَلَاثَةِ - مُسَوِّمِينَ (د) بِخَمْسَةِ - مُنْزَلِينَ

سوالات جزء ۵

۲۱- ترجمه عبارت «إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ» چیست؟

- (الف) ای مردم! اگر (انسانها) بخواهند (به راه باطل) بروند، خداوند گروه دیگری را می آورد.
(ب) ای مردم! اگر (خداوند) بخواهد شما را می برد و گروه دیگری را می آورد.
(ج) ای مردم! اگر (خداوند) بخواهد شما را می برد و گروه دیگری خواهند آمد.
(د) ای مردم! اگر (انسانها) بخواهند (به راه باطل) بروند، خداوند گروه دیگری را خواهد آورد.

۲۲- «أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ»

- (الف) آیا ندیدند (پاداش) آنهایی را که به تزکیه نفس پرداختند؟ (ب) آیا نمی بینی کسانی را که فقط به تزکیه نفس پرداختند؟
(ج) آیا آنان را ندیدی که خود را به پاکی می ستایند؟ (د) آیا آنهایی را که (از عیوب و زشتی ها) پاک بودند ندیدی؟

۲۳- «وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ»

- (الف) و هنگامیکه حادثه پیروزی یا شکستی سراغ آنها می آید، به آن بی اعتنایی می کنند.
(ب) و زمانی که به سراغ امری چه امنیت آفرین و چه دلهره آور بروند، در دل تردید دارند.
(ج) و چون خبری از ایمنی یا ترس به آنها برسد آنرا منتشر می کنند.
(د) و هنگامیکه خبری از ایمنی یا ترس به سراغ آنها بیاید (بدون تحقیق) آن را می پذیرند.

۲۴- «يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ»

- (الف) از مردم می ترسند ولی از خدا نمی ترسند.
(ب) از رسوایی (در مقابل) مردم می ترسند ولی از (رسوایی در مقابل) خدا نمی ترسند.
(ج) از مردم پنهان می شوند ولی از خدا نمی توانند پنهان شوند.
(د) از مردم پنهان می دارند ولی از خدا پنهان نمی دارند.

۲۵- کدامیک از گزینه های زیر صحیح است؟

- (الف) مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِمَّا
(ب) إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنْفِقِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا
(ج) فَلَتَقَمَّ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ
(د) وَأَوْلَيْتَكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

سوالات جزء ۶

۲۶- «وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ هُمْ»

- (الف) و آن کس را که (بزعم خود) کشتند و به دار کشیدند فردی شبیه مسیح بود.
(ب) و او را نکشتند و نیز به دار نکشیدند بلکه امر برایشان مشتبه شد.
(ج) و او را نکشتند و یا بردار نکردند و لکن شبیهی برای او یافتند.
(د) و او را نکشتند و بردار نکردند بلکه (با) مشابه او این کار را کردند.

۲۷- «فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ»

- (الف) پس بخورید از آنچه همسران (اهل کتابتان) برای شما فراهم کردند.
(ب) پس بخورید از آنچه حلال است بعد از امساک (و خودداری) از غذا حرام
(ج) پس بخورید از آنچه (حیوانات بعد از صید) برای شما نگه می دارند.
(د) پس بخورید غیر از آنچه (سگ شکاری) برای شما بدست می آورد.

۲۸- «فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ»

- (الف) پس خودش، برادرش را به کشتن تهدید نمود.
(ب) آنگاه (به ناچار) قتل برادرش را برعهده گرفت.
(ج) سپس نفس (اماره) او کشتن برادرش را توجیه نمود.
(د) پس نفس سرکش او، وی را به قتل برادرش ترغیب نمود.

۲۹- «تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا»

- (الف) بزودی تعدادی از آنها را که با کافران طرح دوستی ریخته اند خواهی شناخت.
(ب) تو می بینی بسیاری از آنها با کافران دوستی می کنند.
(ج) تو می بینی که بسیاری از آنها (مؤمنان) به کافران پشت کرده اند.
(د) خواهید دید که بسیاری از اهل کتاب (بجای خدا) ولایت کافران را پذیرفته اند.

۳۰- جمله انتهایی آیه «لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ...» کدام است؟

- (الف) لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
(ب) لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
(ج) لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
(د) لَيْسَ مَا كَانُوا يَشْتَرُونَ

۳۱- «وَأَحْفَظُوا أَيْمَنَكُمْ»

- (الف) ایمانتان را (از معرض آسیب‌های اعتقادی) حفظ کنید.
(ج) پیمان‌های فی‌مابین خود را حفظ کنید.
(ب) از ایمان یکدیگر محافظت کنید.
(د) به سوگندهای خود وفا کنید.

۳۲- «أَوْ عَدَلْ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِه»

- (الف) بلکه عدالت این است که روزه بگیرد تا کیفر کار خود را ببیند.
(ب) یا به اندازه آن روزه بگیرند تا کیفر کار خود را بچشد.
(ج) یا معادل آن روزه کفاره بدهد تا کیفر کار خود را بچشد.
(د) یا مثل آن روزه بگیرد و به کیفر کار خود برسد.

۳۳- «وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ»

- (الف) و قرار دادیم بر گوش دل ایشان سنگینی تا آنرا نفهمند.
(ب) و ما درون قلب‌های ایشان آمادگی قرار دادیم تا آنرا بفهمند.
(ج) و در قلب‌های ایشان کینه‌ای شدید قرار داشت که مانع فهم قرآن بود.
(د) ما بر دل‌های ایشان پرده‌ها افکنده‌ایم تا آن را نفهمند.

۳۴- «أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْأَيِّتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ»

- (الف) نگاه کن چگونه از آیات الهی رویگردان می‌شوند بدون آنکه ببانددیشند.
(ب) نگاه کن که آیات خود را چگونه گوناگون نازل کردیم؛ باشد که ببانددیشند.
(ج) بنگر چگونه آیات خدا را به شیوه‌های گوناگون بیان می‌کنیم باز هم روی برمی‌تابند.
(د) بنگر چگونه از آیات خدا منصرف می‌شوند بدون آنکه آیات را فهم کنند.

۳۵- کلمه «بِإِذْنِي» در آیه «إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَذْكُرُ...» چند بار تکرار شده است؟

- (الف) ۲ بار (ب) ۵ بار (ج) ۴ بار (د) ۳ بار

۳۶- «وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ»

- (الف) تا آنان که به آخرت ایمان ندارند گوش دل به ایشان بسپارند.
(ب) نتیجه آن شد که منکران معاد از گوش دادن به آن (کلام حق) منحرف شدند.
(ج) و آنان که به آخرت ایمان ندارند، قلب‌هایشان گمراه گردید.
(د) تا اینکه قلب‌های کسانی که به آخرت ایمان ندارند دچار تردید و تحیر شود.

۳۷- «يَمْعَشَرُ الْجَنِّ قَدْ اسْتَكْرَثُوا مِنَ الْإِنْسِ»

- (الف) ای پیشوایان گمراه از اهل جن، به تحقیق تعداد شما از آدمیان بیشتر بود.
(ب) ای گروه جنیان به تحقیق کثرت خواهید یافت بر انسانها.
(ج) ای گروه جن، گروهی از آدمیان بسیاری از شما را به خدمت گرفتند.
(د) ای گروه جنیان از آدمیان (پیروان) فراوان یافتید.

۳۸- «فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ»

- (الف) به یقین از کسانی که (پیامبر) بسوی آنها ارسال شد، سؤال خواهیم کرد.
(ب) بدون شک از پیامبرانی که به سوی آنها ارسال کردیم (درباره امت‌ها) سؤال خواهیم نمود.
(ج) قطعاً پیامبران از امتشان سؤال خواهند کرد.
(د) بدون هیچ تردیدی پرسش خواهد شد از کتاب‌هایی که بسوی آنها نازل شده است.

۳۹- «حَتَّىٰ إِذَا أَذَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا»

- (الف) تا اینکه همگی به درک واصل شود.
(ج) تا وقتی که همگی در آنها جمع شوند.
(ب) تا زمانی که در آنجا همه به درک حقیقت نائل شوند.
(د) تا آن هنگام که همگان به فکر تدارک (و جبران) گذشته درآیند.

۴۰- جمله «سَيَجْزِيهِمْ وَصْفُهُمْ» مربوط به کدام آیه است؟

- (الف) وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُثْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ
(ج) وَقَالُوا هَذِهِ الْأَنْعَامُ وَحَرْتُ حِجْرٌ...
(ب) قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ...
(د) وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ إِلَّا نَعِيمٌ....

۴۱- «فَكَيْفَ ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ»

- (الف) چگونه است سرانجام (و عاقبت) بدکاری قوم کافران
(ج) (بنگر) چگونه بدی کافران به زیانشان منجر شد.
(د) (نگاه کن) چگونه کافران بر عاقبت بد خود تأسف می‌خورند.

۴۲- «حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ»

- (الف) حقیقت آن است که درباره‌ی خدا جز حق نباید گفت.
(ج) حقیقت آن است که جز من سخن خدا را ابلاغ نمی‌کند.
(د) شایسته است درباره‌ی خدا جز حق نگوییم.

۴۳- «وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِّنَ الثَّمَرَاتِ»

- (الف) و به تحقیق ما خاندان فرعون را سال‌های متمادی به آفات محصولات کشاورزی مبتلا کردیم.
(ب) و بی‌تردید قوم فرعون به آفات محصولات کشاورزی و کاهش آن مبتلا شدند.
(ج) و برآستی ما قوم فرعون را به خشکسالی و کاهش محصولات دچار کردیم.
(د) و به تحقیق ما فرزندان فرعون را در سنین مختلف می‌میرانیدیم و دچار کمبود محصول می‌گردانیدیم.

۴۴- «وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ»

- (الف) و از قوم موسی گروهی بودند که بسوی حق هدایت می‌کردند و به عدالت حکم می‌کردند.
(ب) و گروهی از قوم موسی بودند که بسوی حق هدایت می‌کردند ولی خود از آن عدول می‌کردند.
(ج) و امتی در قوم موسی بودند که به حق هدایت شده بودند و به آن رفتار می‌کردند.
(د) و گروهی از قوم موسی بودند که به حق هدایت می‌کردند ولی (در عمل) اهل عدالت نبودند.

۴۵- آیه بعد از این آیه کدام است؟ «فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ»

- (الف) وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
(ب) فَعْلَبُوا هَٰذَا لَكَ وَأَنْقَلَبُوا صَغِيرِينَ
(ج) قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ
(د) وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ

سوالات جزء ۱۰

۴۶- «يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ»

- (الف) ای پیامبر حساب تو و کسانی که از تو پیروی می‌کنند با خداست.
(ب) ای پیامبر خداوند و کسانی از مومنان که پیرو تو هستند، برای حمایت تو کافی است.
(ج) ای رسول، تو و مؤمنان پیرو تو را، خداوند کفایت می‌کند.
(د) ای پیامبر خدا، پشتیبانی آن کسانی از مومنان که از تو پیروی می‌کنند تو را کافی است.

۴۷- «وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ»

- (الف) و اگر اراده خیانت به تو را داشته باشند به تحقیق خیانت آنها از قبل به اثبات رسیده و خداوند به آن آگاه است.
(ب) و اگر خیانتشان نزد تو به اثبات برسد پیش از این خیانت آنها به خدا نیز به اثبات رسیده است.
(ج) و اگر بخواهند به تو خیانت کنند؛ البته قبل از این به خدا خیانت کردند، (البته خدا تو را) بر آنها مسلط ساخته است.
(د) و اگر می‌خواستند به تو خیانت کنند (حتماً چنین می‌کردند) چرا که قبل از این هم به خدا خیانت کرده اند؛ پس دلواپسی از آنها نداشته باش.

۴۸- «عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ»

- (الف) خدا از تو گذشت به خاطر آنکه راستگویان برای تو مشخص نبودند و منافقان را نمی‌شناختی.
(ب) خداوند تو را بخشید! زیرا به آنها اذن ندادی و راستگویان بر تو مشخص نبودند و دروغگویان را نشناخته بودی.
(ج) گذشت خدا از تو برای آن بود که به آنها اذن دادی. پس از این تا راستگویان و دروغگویان را نشناختی چنین نکن.
(د) خدا تو را بخشید. چرا پیش از آنکه راستگویان و دروغگویان را بشناسی به آنها اجازه دادی؟

۴۹- «وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَإِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ بِمِنكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ»

- (الف) به خدا قسم آنها از شما نیستند ولی شما از آنها نیستید چرا که آنها قومی تفرقه گر هستند.
(ب) به خدا قسم یاد می‌کنند همانا ایشان با شما خواهند ماند (خیانت نمی‌کنند) ولی اینگونه نیست و آنها قومی ترسو هستند.
(ج) برای شما به الله قسم می‌خورند که با شما نیستند ولی هرگز با شما نیستند و لکن آنها قومی پراکنده هستند.
(د) و به خدا سوگند می‌خورند که حتماً از شما نیستند ولی از شما نیستند بلکه گروهی هستند که می‌ترسند.

۵۰- کدام گزینه مربوط به جای خالی است؟ «إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ صَبِيرُونَ يَغْلِبُوا»

- (الف) مَائَةٌ - مَائَتَيْنِ (ب) عِشْرُونَ - مَائَتَيْنِ (ج) مَائَةٌ - أَلْفًا (د) أَلْفٌ - أَلْفَيْنِ

۵۱- «حَلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ»

- (الف) برای شما سوگند یاد می کنند تا از آنان راضی گردید.
(ج) برای خشنودی آنان به خدا قسم نخورید.
(ب) برای آنان سوگند خوردند تا دلشان راضی شود.
(د) برای آنان سوگند می خوردند تا از گناهانشان بگذرید.

۵۲- «وَمَا كَانِ الْمُؤْمِنُونَ لِیَنْفِرُوا كَافَّةً»

- (الف) و سزاوار نیست همه مؤمنان (بسوی میدان جهاد) کوچ کنند.
(ج) و تعدادی از مؤمنان که (برای جهاد) حرکت کردند، کافی نبود.
(ب) مبادا مؤمنان همگی از میدان نبرد فرار کنند.
(د) و مؤمنان نفراتی که کافی باشند، نبودند.

۵۳- عبارت «عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ» درباره‌ی چه کسی و به چه معنایی است؟

- (الف) پیامبر اکرم (ص) - مقتدرانه در برابر دشمنان می ایستد.
(ج) حضرت رسول (ص) - رنجهای شما بر او سخت است.
(ب) ابوسفیان - با تمام توان در برابر شما دشمنی می کند.
(د) مردمان حریص - سختی های شما برای آنها اهمیتی ندارد.

۵۴- «وَلَوْ يُعِجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ...»

- (الف) و اگر تعجیل خداوند برای مردم در امور شر زیاد بود و خیر مردم در آن نبود...
(ب) و اگر خداوند به همان مقدار که مردم در رسیدن به خوبیها عجله دارند، در رساندن بلا شتاب می کرد...
(ج) و اگر تعجیل مردم برای عذاب شدن و فرمان خداوند برای انجام خیر نبود...
(د) و چنانچه مردم بسوی خیرات نیز عجله می کردند، به همان اندازه که در انجام بدیها سرعت دارند...

۵۵- کدامیک از جملات زیر در انتهای آیه «وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ» آمده است؟

- (الف) ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
(ج) ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
(ب) وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
(د) وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

سوالات جزء ۱۲

۵۶- «فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشَرَىٰ مُتَجِدِّلًا فِي قَوْمٍ لُّوطٍ»

- (الف) و چون مهمانان ابراهیم (ع) رفتند و بشارت به او دادند قوم لوط به مجادله با ما برخاستند.
(ب) و چون ابراهیم (ع) دلسوزی می نمود، علیرغم بشارتی که به او دادیم درباره‌ی قوم لوط شفاعت می کرد.
(ج) و هنگامی که صبر ابراهیم (ع) به نهایت رسید و بشارت به او رسید، درباره‌ی قوم لوط به درگاه ما شکوه نمود.
(د) و هنگامی که ترس ابراهیم (ع) فرو نشست و بشارت به او رسید، درباره‌ی قوم لوط با ما گفتگو می کرد.

۵۷- مفهوم عبارت «وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ» چیست؟

- (الف) فقط آنها که ایمان در قلبشان جای گرفته بر ایمان خود به حضرت نوح (ع) باقی می ماندند.
(ب) فقط آنها که خدا بخواهد به حضرت نوح (ع) ایمان می آوردند.
(ج) از این پس به جز کسانی که قبلاً ایمان آورده اند کسی به تو ایمان نمی آورد.
(د) مؤمنان به تو کسانی هستند که ثابت قدم باشند.

۵۸- «وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدٌّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ»

- (الف) و اگر پیراهنش از پشت دریده شده آن زن دروغ می گوید و او از راستگویان است.
(ب) و چون پیراهنش پاره شده پس آن زن دروغ می گوید و او از راستگویان است.
(ج) و اگر پیراهن (زلیخا) دریده شده، نشان آن است که زن دروغ می گوید و عزیز مصر درست تشخیص داده است.
(د) و اگر پیراهن دریده شده‌ی یوسف را آوردند پس او دروغ می گوید و آن زن گفته اش راست است.

۵۹- «وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ»

- (الف) زمانی که برادران یوسف آمدند، با اینکه یوسف را می شناختند (در مقابل کاروانیان) نسبت با او را انکار کردند.
(ب) و هنگامیکه برادران یوسف وارد شدند و با اینکه یوسف درباره‌ی آنها شناخت داشت ولی کار آنها را منکر می دانست.
(ج) و برادران یوسف آمدند و بر او وارد شدند. او آنان را شناخت ولی آنان وی را شناختند.
(د) و زمانی که بر یوسف وارد شدند، آنان (برادران) او را شناختند در حالیکه یوسف آنها را انکار می کرد.

۶۰- کدامیک از گزینه های زیر صحیح نیست؟

- (الف) إِنَّ أَجْرَكَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي
(ج) إِنَّ أَخَذَهُ قَوِيٌّ شَدِيدٌ
(ب) وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ
(د) وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

۶۱- «وَلَمَن جَاءَ بِهِ جُمْلٌ بَعِيرٌ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ»

- (الف) و هر کس آن (شتر) را بیاورد پاداشی گرانبها به او داده می شود و من آنجا حاضر هستم.
(ب) و هر کس آن را بیاورد یک بار شتر به او داده می شود و من ضامن آن هستم.
(ج) و هر کس به آنجا بیاید، شتری (با بار گندم) باید بیاورد چرا که من مسئول آنجا هستم.
(د) و هر کس آن را بیاورد شتری به او می دهیم و من پادشاه آنجا هستم.

۶۲- «قَالُوا جَزَاءُكَ مِنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاءُكَ»

- (الف) گفتند : هر کس (آن پیمانه) در بار او پیدا شود، خودش کیفر آن خواهد بود.
(ب) گفتند : جزاء و کیفر هر کس که پیمانه در بار او باشد آنستکه خود باید پاسخگوی عزیز باشد.
(ج) گفتند : جزاء یوسف آن است که در خدمت عزیز مصر (به عنوان خدمتکار) باشد. (و الا به زندان رود)
(د) گفتند : کیفر آن است که هر کس پیمانه را پیدا کرد، خود باید تصمیم را درباره ی دزد بگیرد.

۶۳- «وَأَبْيَضْتُ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ»

- (الف) و چشمانش پر از اشک شد.
(ج) و اندوه از چشمانش هویدا شد.
(ب) و چشمانش از اندوه سفید شد.
(د) و ناراحتی چشمانش هویدا شد.

۶۴- «وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ»

- (الف) و کافران به دلیل نیت های پلیدشان مورد آسیب شکننده قرار می گیرند.
(ب) و کافران بخاطر عذاب الهی که آنها را در بر می گیرد، هلاک می شوند.
(ج) و همواره حوادث کوبنده زایل شدن کافران را نزدیک تر می کند.
(د) و پیوسته بلاهای کوبنده ای بر کافران بخاطر اعمالشان وارد می شود.
۶۵- آیه بعد از آیه «رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نَعْلُنُ....» با کدام کلمه آغاز می شود؟

- (الف) اَللّٰهُ (ب) رَبَّنَا (ج) اَلْحَمْدُ (د) رَبِّ

۶۶- «إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ أَلْسَمَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ»

- (الف) مگر سارقان که به تیر غیب گرفتار خواهند شد.
(ب) مگر آن جاسوسان که (دزدانه اسرار حکومتی را به دست می آورند) که به تیر غیب گرفتار می شوند.
(ج) مگر شیاطین که به صورت نامرئی اغواگری می کنند که شهابی روشن آنها را تعقیب می کند.
(د) مگر آن کسی که دزدیده گوش فرا دهد که شهابی روشن او را تعقیب می کند.

۶۷- «وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ»

- (الف) و بر خداست که راه راست را نشان دهد و برخی از راهها منحرف هستند.
(ب) و حق خداست که (بندگان او) نیت خالص داشته باشند ولی برخی منحرفند.
(ج) و وظیفه خدا راهنمایی است و طبیعتاً برخی از بندگان ستمکارند.
(د) و بر خداست نیت خالصانه (در راهش) را به همه بدهد ولی برخی ها ظالمند.

۶۸- «أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ»

- (الف) یا اینکه خداوند در حال فریبکاری آنها را عذاب کند؛ پس آنها هرگز ناتوان کننده نیستند.
(ب) یا اینکه خداوند در حال آمد و رفت (گریبان) آنها را بگیرد؛ چنان که نتوانند بگریزند.
(ج) یا اینکه در حال فریبکاری دستگیر شوند؛ در حالی که قادر به فرار نیستند.
(د) یا اینکه متقلبانه رفتار کنند؛ پس ناتوان کننده نیستند.

۶۹- «يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَدِلُ عَنْ نَفْسِهَا»

- (الف) (به یاد آور) روزی را که هر کس را می آورند در حالیکه با خود درگیر است.
(ب) (به یاد آور) روزی را که تو می آیی و به دفاع از آنها می پردازی.
(ج) (یاد کن) روزی را که هر کس بیاید در حالیکه از خود دفاع می کند.
(د) (یاد کن) روزی را که تو به سراغ هر کس (از کافران) می آیی و از آنها شکایت خواهی نمود.

۷۰- آیه «يُنَبِّئُكُمْ بِهِ الْزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ...» با کدام عبارت پایان می پذیرد؟

- (الف) لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (ب) لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ (ج) لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (د) لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۷۱- «لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَقَعَدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا»

- (الف) تو هیچ خدائی را در برابر خداوند قرار ندادی، زیرا همگی در برابر او خوار و ذلیل هستند.
(ب) تو هرگز خدایی را شریک خداوند قرار ندادی که اگر اینگونه بود، ملامت و خواری به سراغت می‌آمد.
(ج) هرگز معبودی دیگر را با خدا قرار مده که نکوهیده و وامانده بنشیند.
(د) هرگز معبودی دیگر را در کنار خداوند قرار نده که همه بتهنا نکوهیده و خوار در مقابل خدا هستند.

۷۲- «وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ»

- (الف) هرگز فرزندانان را در معرض خطر مرگ قرار ندهید.
(ج) مبادا فرزندانان به خاطر فقر به جان یکدیگر بیافتند.
(ب) و هرگز از بیم تنگدستی فرزندان خود را نکشید.
(د) و نباید فرزندانان را از ترس فقر بکشند.

۷۳- «رَبُّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفُلُوكَ فِي الْبَحْرِ»

- (الف) پروردگار شما کسی است که کشتی را در دریا برای شما به حرکت در می‌آورد.
(ب) و خدای شما همان است که موج‌ها را در دریا به حرکت درمی‌آورد.
(ج) و پروردگار تو همان است که کشتی‌ها را در دریای متلاطم حفظ می‌کند.
(د) و خدای تو همان است که کشتی را در دریا به آرامش و اطمینان به مقصد می‌رساند.

۷۴- «لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا»

- (الف) قطعاً حرفی که ما گفتیم متعصبانه بود.
(ج) به تحقیق آن‌گاه سخن گزاف و ناصوابی گفته‌ایم.
(ب) و بدون شک سخن عالمانه‌ای گفتیم.
(د) و حتماً در آن هنگام سخنی مجادله آمیز گفته‌اند.

۷۵- جمله «لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا» مربوط به کدام آیه است؟

- (الف) لَيْكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي (ب) وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ (ج) قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ (د) فَعَسَى رَبِّي أَنْ

۷۶- «فَازْتَدَا عَلَى ءَاثَارِهِمَا قَصَصًا»

- (الف) سپس مرتد شدند و به همان روش غلط گذشته بازگشتند.
(ب) آنگاه در اثر آن (حادثه) مرتد شدند و قصه‌ها درباره‌ی آنها گفته شد.
(ج) پس جستجوکنان رد پای خود را گرفتند و برگشتند.
(د) سپس درباره‌ی آن دو (بنده‌ی خدا) قصه‌های مختلفی بر سر زبانها افتاد.

۷۷- «لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا»

- (الف) حقیقتاً به کار ناروایی دست زدی.
(ب) واقعاً آمرانه به سراغ امور می‌روی.
(ج) و به حق، آمدنت (رفتارت) بدون منطق است.
(د) در حقیقت به سراغ کاری جهالت آمیز آمدی.

۷۸- «وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً»

- (الف) و همواره در حال انابه و توبه و پاکی به درگاه ما می‌آمد.
(ب) و به او از جانب خود مهربانی و پاکی (عنایت کردیم).
(ج) و علمی از جانب ما (داشت) و زکات پرداخت می‌کرد.
(د) و مهربانی و کمک به فقیران دو ویژگی و موهبتی از جانب ما بود.

۷۹- «ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ»

- (الف) حدود الهی را رعایت کنید.
(ب) آهن را گداخته کنید و به من بدهید.
(ج) به من زره آهنی بدهید.
(د) برای من قطعات آهن بیاورید.

۸۰- کدام گزینه صحیح است؟

- (الف) قُلْ هَلْ أَنْبِئُكُمْ بِأَلَّا خَسِرَ بَيْنَ أَعْمَلًا
(ج) وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا
(ب) وَمَا أَعْجَلَكَ فِي قَوْمِكَ يَمُوسَى
(د) يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا

۸۱- « قُلْ مَنْ يَكْلُؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ »

- (الف) بگو چه کسی شبانه روز از نعمت خدا برخوردار است؟
 (ب) بگو آن کسی است که شب و روز غرق نعمت خدای مهربان است.
 (ج) بگو چه کسی شما را در شب و روز از (عذاب خداوند) مهربان حفظ می‌کند؟
 (د) بگو چه کسی می‌تواند شما را در شب و روز از نعمت‌های خدا بازدارد؟

۸۲- « فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ »

- (الف) او را در برابر دیدگان مردم بیاورید تا شهادت دهند.
 (ب) او در مقابل دیدگان مردم ظاهر شد تا شاهد باشند.
 (ج) مردم به سراغ او رفتند تا او مقابل دیدگان مردم شهادت دهد.
 (د) او را در برابر چشم‌های (حیرت زده) مردم آوردند تا عبرت بگیرند.

۸۳- «وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا»

- (الف) و در همه حال (بیم و ترس) ما را بخوانید.
 (ج) و در حال توانمندی و فقر ما را می‌خوانند.
 (ب) و برای رغبت بیشتر (به پاداش الهی) و ترس (از عذاب) ما را بخوانید.
 (د) و از روی بیم و امید ما را می‌خوانند.

۸۴- « قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ »

- (الف) بگو: من به خاطر وحی شما را می‌ترسانم.
 (ج) گفت: من با وحی به شما اخطار می‌دهم.
 (ب) بگو: من تنها به وسیله وحی شما را هشدار می‌دهم.
 (د) گفت: من با اشاره به شما هشدار می‌دهم.

۸۵- جمله «لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ» مربوط به کدام آیه است؟

- (الف) الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
 (ج) لِيَشْهَدُوا مَنَفِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
 (ب) وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ
 (د) وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ

۸۶- «فَمَنْ أَبْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ»

- (الف) و هر کسی به دنبال مابقی این موضوع باشد، پس مجدداً (به گناه) باز می‌گردد.
 (ب) و کسانی که فراتر از این را طلب کنند، آنان تجاوزگرند.
 (ج) و آنانی که درحال سرکشی و بغی باشند، مجازات می‌شوند.
 (د) و هر کسی پشت سر این جریان به بغی و سرکشی بپردازد، از بازگشت کنندگان است.

۸۷- «قَالَ أَحْسَبُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ»

- (الف) شادمانه متنعم شوید و از گذشته‌ها سخن نگوئید.
 (ج) دور شوید در آن (دوزخ) و با من سخن نگوئید.
 (ب) غرق در نعمت شدند و (درباره خداوند صاحب نعمت) سخن نگفتند.
 (د) در جهالت خود غوطه‌ور شوید و درباره‌ی حقیقت سخن نگوئید.

۸۸- «يَكَاذِبُنَا سَنَّا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ»

- (الف) نزدیک است که روشنی برق آن، چشمها را ببرد.
 (ج) گویی شدت نور آن، چشمهای آنان را می‌ریاید.
 (ب) ممکن است نور آن، چشمها را بیازارد.
 (د) گویی نور ایمان از چشمهای آنان هویداست.

۸۹- «يُقَلِّبُ اللَّهُ الْكَيْلَ وَالنَّهَارَ»

- (الف) دگرگونی شب و روز در اختیار خداست.
 (ب) و خداوند خالق شب و روز است.
 (ج) و شب و روز خداوند را دگرگون نمی‌سازد.
 (د) خداوند شب و روز را دگرگون می‌سازد.

۹۰- جمله پایانی آیهی «قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَرِهِمْ.....» کدام است؟

- (الف) إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ
 (ب) إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
 (ج) إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ
 (د) إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

۹۱- «يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا»

- (الف) در این روز قرارگاه بهتر و گفتاری نیکوتر خواهند داشت.
(ب) در آن روز قرارگاهشان از همه بهتر و استراحت گاهشان از همه نیکوتر است.
(ج) در آن روز گفتاری نیکوتر و پاسخی بهتر خواهند شنید.
(د) در این روز شنیده‌هایی نیکو و گفتاری پسندیده در انتظارشان می‌باشد.

۹۲- «هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ»

- (الف) آن دردناک و غیرقابل تحمل و این آسان و در دسترس
(ب) یکی عذابی دردناک و دیگری شکنجه‌ای غیرقابل تحمل
(ج) آن شیرین و خاطره انگیز و این شور و تنفر آور
(د) یکی شیرین و گوارا و دیگر شور و تلخ

۹۳- «لَعَلَّكَ بَمِخْغِ نَفْسِكَ»

- (الف) شاید تو می‌خواهی در برابر آنها خود را خاضع کنی.
(ب) مبدا جانیشان را در معرض تباهی قرار دهی.
(ج) شاید می‌خواهی جان خود را از دست دهی.
(د) نکنند می‌خواهند بخاطرشان جانیت را به خطر اندازی.

۹۴- «وَلَهُمْ لَنَا لَغَاطُظُونَ»

- (الف) و حتماً ایشان همگی از ما خشمگین هستند.
(ب) و به راستی ایشان ما را به خشم آورده‌اند.
(ج) و بدون شک آنها بر ما سخت خواهند گرفت.
(د) و بدون تردید ما بر ایشان سخت خواهیم گرفت.

۹۵- آیه «قَالُوا أَطِغْنَا بِكِ وَإِمْيَنُ مَّعَكَ...» با کدام عبارت پایان می‌پذیرد؟

- (الف) بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ
(ب) بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ
(ج) بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ
(د) بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

۹۶- «إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكَلِمَاتِ»

- (الف) بدون تردید تو سخن مردگان را نمی‌شنوی.
(ب) بدون تردید مردگان سخن تو را نمی‌شنود.
(ج) حتماً مرده دلان از سخن خدا بهره‌ای نخواهند برد.
(د) مسلماً تو نمی‌توانی (سخنت) را به گوش مردگان برسانی.

۹۷- «مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا»

- (الف) کسی که سراغ امور خیر برود، حتماً ثمرات و خیرات نصیبش می‌شود.
(ب) کسی که کار نیکی را انجام دهد، خیر آن را خواهد دید.
(ج) کسی که کار نیکی را انجام دهد، پاداشی بهتر از آن خواهد داشت.
(د) کسی که نیکی در حقش شود، پاسخ آن را به نیکی بدهد.

۹۸- «وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ»

- (الف) و خواهرش به او گفت جریان را بازگو کن.
(ب) و به خواهرش گفت : جریان او را بازگو کن.
(ج) و به خواهر گفت : از او مراقبت کن.
(د) و به خواهرش گفت : از پی او برو.

۹۹- ترجمه عبارت «يَمْوِسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ» کدام است؟

- (الف) ای موسی روی آور و نترس.
(ب) ای موسی قبول کن و نترسان.
(ج) ای موسی پیش بیا و نترسان.
(د) ای موسی قبول کن و نترس.

۱۰۰- کدام عبارت نادرست است؟

- (الف) وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ
(ب) وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى اللَّهِ
(ج) وَرَبُّكَ تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ
(د) قَالَ رَبِّ خُجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۱۰۱- «مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى»

- (الف) و خداوند آسمانها و زمین و آنچه در میان آن دو قرار دارد را جز برای مهلتی معین نیافریده است.
(ب) آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست به حق آفریده شده‌اند و تا زمان نامعلوم پایدار خواهند بود.
(ج) خداوند آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست را به حق و در زمانی معین آفرید.
(د) خداوند آسمانها و زمین و آنچه را که در میان آن دو است جز به حق و برای مدتی معین نیافریده است.

۱۰۲- «وَمَا أَنْتَ بِهَدِيٍّ الْعُيَّى عَنْ ضَلَلَتِهِمْ»

- (الف) و تو را نسزد تا آن کس را که گمراه کننده دیگران است، هدایت نمایی.
(ب) تو می‌خواهی کوردلان را از گمراهی‌شان هدایت کنی.
(ج) و تو هدایت کننده‌ی کوردلان از گمراهی‌شان نیستی.
(د) و هدایت از گمراهی (به سوی نور) شامل کوردلان نمی‌شود.

۱۰۳- «فَلَمَّا جَاءَهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِتَهُمْ مُّقْتَصِدٌ»

- (الف) و آنگاه که آنها را به سوی ساحل نجات آورد، برخی به عهد خویش وفا کنند.
(ب) و زمانی که آنها با رسیدن به خشکی نجات یافتند، تنها گروهی به راه اعتدال رفتند.
(ج) هنگامی که آنان را پس از رسیدن به ساحل نجات دهد، برخی به مال اندوزی روی آورند.
(د) و آنگاه که شما را به ساحل نجات رسانید، تنها عده‌ای راه تعادل در پیش گرفتید.

۱۰۴- «أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ»

- (الف) اگر آنان ایمان نیاورند، خداوند اعمالشان را نابود خواهد کرد. (ب) آنها هرگز ایمان نمی‌آورند و کردارشان از بین می‌رود.
(ج) آنان ایمان نیاوردند، پس خداوند اعمالشان را تباه کرد. (د) آنان چرا ایمان نیاوردند؟! در نتیجه خداوند کردارشان را نابود کرد.

۱۰۵- کدام عبارت مربوط به جای خالی است؟ «كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا ...»

- (الف) يَعْلَمُونَ (ب) يَعْقِلُونَ (ج) يُؤْمِنُونَ (د) يُوقِنُونَ

۱۰۶- «مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ»

- (الف) خداوند در برابر آنچه بر پیامبر واجب است، او را به سختی نمی‌افکند.
(ب) بر پیامبر در آنچه خدا برای او مقرر کرده هیچگونه منعی نیست.
(ج) ای پیامبر، در آنچه خدا بر تو تکلیف نموده، سختی و دشواری بر تو نیست.
(د) پیامبر در برابر آنچه خداوند بر او واجب نکرده، به سختی و مشقت نمی‌افتد.

۱۰۷- «وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ»

- (الف) و کسانی که کفر ورزیدند گفتند: روز قیامت بر ما نخواهد آمد. (ب) و کافران پنداشتند که زمان قیامت برای آنها فرا نمی‌رسد.
(ج) و کافران گفتند: ما در آن زمان عذاب نخواهیم شد. (د) و آنان که کفر ورزیدند می‌گویند: همانا روز قیامت نخواهد آمد.

۱۰۸- «فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا»

- (الف) پس در این روز کسی مالک هیچگونه سود و فایده‌ای نسبت به شما نیست.
(ب) پس شما توانایی سود رساندن یا دفع ضرر نسبت به یکدیگر را ندارید.
(ج) امروز هیچ یک از شما نسبت به دیگری مالک سود و زبانی نیست.
(د) و امروز شما در سود و زیان یکدیگر شریک نیستید.

۱۰۹- «الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ»

- (الف) همان کسی که از فضل خویش ما را در این سرای اقامت (جاویدان) جای داد.
(ب) او کسی است که از فضل (بی‌نهایت) خود، به ما آرامش عطا نمود.
(ج) او ما را در بهشت جاودان سکنا داد و از فضل خود بهره‌مند نمود.
(د) آنها به واسطه فضل (بی پایان) او در اقامتگاه جاودانی قرار گرفتند.

۱۱۰- آیه بعد از آیه «إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ» کدام است؟

- (الف) وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ...
(ب) وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ ...
(ج) ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا
(د) إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا

۱۱۱- «فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنِ خَلَقْنَا»

- (الف) و از آنان سؤال کن آیا آنچه آنان آفریدند استوارتر است یا آفریده‌های ما.
(ب) پس از آنان بپرس که آیا آفرینش آنها دشوارتر است یا آنچه ما آفریده‌ایم.
(ج) آنان از تو می‌پرسند: آیا آفریدن ما دشوارتر است یا آنچه خدا خلق کرده است.
(د) از آنان بپرس: آیا می‌توانند مخلوقاتی به استواری آنچه خدا خلق کرده بیافرینند.

۱۱۲- «وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ»

- (الف) برخی از فرزندان او نیکوکارند و برخی بر دیگران آشکارا ستم می‌کنند.
(ب) و از فرزندان آن دو برخی نیکوکار و برخی بر خویشان ستمکاری آشکارند.
(ج) نسل آن دو نیکوکارند و گروهی دیگر آشکارا بر خود ستم می‌کنند.
(د) و گروهی از فرزندان آن دو نیکوکارند و گروهی دیگر ستمکارند.

۱۱۳- «وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ»

- (الف) تو از هوای نفس خود پیروی نمی‌کنی و در نتیجه از راه خدا گمراه نخواهی شد.
(ب) و هر کس هوای نفس خود را اطاعت نمود، از راه خدا گمراه گشت.
(ج) و از هوای نفس پیروی مکن که تو را از راه خدا منحرف سازد.
(د) و از هوای نفس اطاعت مکن زیرا دیگران را نیز از راه خدا گمراه خواهد کرد.

۱۱۴- «وَالَّذِينَ آجْتَنَّبُوا الطُّغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى»

- (الف) و کسانی که از طاغوت دوری گزیدند که مبادا او را بپرستند و به سوی خدا بازگشتند، ایشان را بشارت باد.
(ب) همانا کسانی که از طاغوت دوری کردند و به سوی خدا توبه نمودند، اهل بشارت هستند.
(ج) و آنان که پس از دوری گزیدن از طاغوت به درگاه خدا بازگشتند، آنها را (به بهشت) نوید می‌دهیم.
(د) آنها از طاغوت دوری کرده و آن را نپرستیدند تا بشارت برای آنان باشد.

۱۱۵- در عبارت «وَأَذْكُرْ عِبَدَنَا أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَرِ» کدام عبارت جای خالی را به درستی پر می‌کند؟

- (الف) إِبْرَاهِيمَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ
(ب) إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ
(ج) إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
(د) إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

۱۱۶- «وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُسْوَدَّةٌ»

- (الف) و تو در روز قیامت کسانی را که دروغ می‌گویند می‌بینی که خداوند صورت‌هایشان را سیاه کرده است.
(ب) در روز قیامت صورت‌های آنان که بر خدا دروغ می‌بندند سیاه می‌شود.
(ج) کسانی که بر خدا دروغ بندند، در روز قیامت صورت‌هایشان سیاه دیده می‌شود.
(د) در روز قیامت کسانی را که بر خدا دروغ بسته‌اند می‌بینی که صورت‌هایشان سیاه است.

۱۱۷- «وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ»

- (الف) فرعون گفت: اگر مرا رها کنی موسی را خواهم کشت و پروردگارش دعای او را اجابت نخواهد کرد.
(ب) و فرعون گفت: بگذارید موسی را بکشم و او پروردگار خود را بخواند.
(ج) و فرعون گفت: مرا بگذار تا موسی را بکشم. پس او (موسی) پروردگارش را خواند.
(د) فرعون گفت: بگذارید من با موسی بجنگم و او پروردگار خود را بخواند.

۱۱۸- «ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ»

- (الف) این (عذاب) به سبب آن است که در روی زمین به ناحق شادی می‌کردید.
(ب) شما همواره در زمین به ناحق، به شادی و سرمستی مشغول بودید.
(ج) این (کیفر) در برابر آن است که به ناحق در زمین تکبر ورزیدید.
(د) آن (عقوبت) جزای آن است که در زمین به غرور و سرمستی مشغول بودید.

۱۱۹- «فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا»

- (الف) پس ایمان آوردن نگاه که عذاب ما در رسد، سودی به حال شما نمی‌بخشد.
(ب) پس ایمان آنها نگاه که کیفر ما را ببینند فایده‌ای به همراه ندارد.
(ج) و نگاه که عذاب ما را دیدند دیگر ایمانشان به آنها سودی نبخشید.
(د) و زمانی که عذاب خود را فرستادیم، ایمان آنها باعث ایمنی از عذاب نگردید.

۱۲۰- جمله «مُسْرِفٌ كَذَابٌ» مربوط به کدام آیه می‌باشد؟

- (الف) الَّذِينَ يَتَجَدَّلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ ...
(ب) وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ ...
(ج) وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ ...
(د) يَقَوْمَ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرِينَ فِي الْأَرْضِ ...

۱۲۱- «أَمْ لَهُمْ شُرَكَتُؤُا شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ»

- (الف) آیا معبودانی دارند که بی‌اذن خداوند آیینی برای آنها ساخته‌اند؟!
(ب) آیا شریکان آنها بدون آنکه خدا اجازه دهد، برای مردم (احکام) دین را وضع نموده‌اند؟!
(ج) آیا آنان شریکانی دارند که آنچه را مورد رضایت خدا نیست برایشان توضیح می‌دهند؟!
(د) آیا آنان را دوستانی است که احکام دین خدا را هم برای آنان می‌آورند؟!

۱۲۲- «وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ»

- (الف) و می‌گویند: اگر خدای رحمان بخواهد آنها را پرستش نمی‌کنیم.
(ب) و گفت: اگر خدای رحمان بخشنده بخواهد جز او را نمی‌پرستیم.
(ج) و گفتند: اگر خدای رحمان می‌خواست آنها ما را عبادت نمی‌کردند.
(د) و گفتند: اگر خدای رحمان می‌خواست ما آنها را پرستش نمی‌کردیم.

۱۲۳- «أَمْ تَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ»

- (الف) آیا می‌پندارند که ما راز و سخن درگوشی آنها را نمی‌شنویم؟
(ج) آیا می‌پندارید که ما سخنان پنهانی و درگوشی شما را نمی‌شنویم؟
(د) آیا آنها می‌پندارند که ما رازها و اسرار آنها را نشنیدیم؟

۱۲۴- «إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ»

- (الف) همانا پروردگار در روز قیامت بخاطر گناهانشان عذابشان می‌کند.
(ب) بی‌تردید خداوند درباره آنچه در آن اختلاف می‌کنند در میانشان حکم می‌کند.
(ج) یقیناً پروردگارت در روز قیامت درباره‌ی آنچه درباره‌اش سخن می‌گفتند قضاوت می‌کند.
(د) همانا پروردگار تو میان آنها در روز قیامت درباره آنچه اختلاف می‌کردند داوری خواهد کرد.

۱۲۵- جمله «إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى» در کدام سوره است؟

- (الف) جاثیه (ب) زخرف (ج) شوری (د) فصلت

۱۲۶- «قَالَ إِنَّمَا أَعْلِمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ»

- (الف) گفت: تمام دانش‌ها به خدا باز می‌گردد و من آنچه را برای آن فرستاده شده‌ام بیان می‌کنم.
(ب) گفت: علم (به فرا رسیدن آن) نزد خداست و من جز تبلیغ رسالت وظیفه‌ای ندارم.
(ج) گفت: علم و دانش از نزد خداست و من رسالت را تبلیغ کردم.
(د) گفت: علم (آن) تنها نزد خداست؛ من آنچه را به آن فرستاده شده‌ام به شما می‌رسانم.

۱۲۷- «وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ»

- (الف) و یقیناً ما آنها را می‌آزماییم تا مجاهدان و صبرپیشگان را بشناسیم.
(ب) و حتماً شما را آزمایش خواهیم کرد تا مجاهدان و صبرپیشگان شما را بدانیم.
(ج) و ما شما را برای اینکه جهادگران و صابران را بشناسید، آزمودیم.
(د) و ما حتماً همگان را مبتلا می‌کنیم تا مجاهدان و صبرپیشگان خود را بشناسید.

۱۲۸- «فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ قَرِيبًا»

- (الف) پس او (خداوند) آنچه را نمی‌دانستید دانست و پیش از آن پیروزی نزدیکی را قرار داد.
(ب) او آنچه را هرگز ندانستید می‌داند و به دنبال آن پیروزی نزدیکی را قرار می‌دهد.
(ج) و او از آنچه نمی‌دانند آگاه است و پیش از آن پیروزی بزرگی (برایتان) فراهم ساخته بود.
(د) پس آنچه را ندانستید خدا دانست و برایتان پیروزی نزدیکی قرار داد.

۱۲۹- ترجمه آیه «وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ» کدام گزینه است؟

- (الف) به درستی که دین الهی پایدار است.
(ج) به تحقیق که اسلام دین واقعی است.
(ب) و بی‌شک روز جزا واقع‌شدنی است.
(د) و حتماً روز قیامت همه چیز آشکار می‌گردد.

۱۳۰- کدامیک از جمله‌های زیر صحیح است؟

- (الف) وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ فِي نَفْسِهِ
(ج) فِيهَا أَنَّهُمْ مِنْ مَاءٍ ءَاسِنٍ
(ب) فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ تَخَافُ وَعِيدِ
(د) وَأَصْبَرَ كَمَا صَبَرُ أُولُوا الْعُزْمِ مِنَ الرُّسُلِ

۱۳۱- «يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ»

- (الف) آن روز روزی است که مکر آنها سودی به حالشان ندارد و آنان را یاری نمی‌کند.
 (ب) در آن روز مکر و حيله‌شان به کار نخواهد آمد و کسی را هم یاری نخواهند کرد.
 (ج) روزی که مکرشان هیچ به حالشان سود نکند و کسی به یاری‌شان برنخیزد.
 (د) روزی که مکر و حيله کردن فایده‌ای ندارد و آنها از سوی هیچ کس یاری نمی‌شوند.

۱۳۲- «وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ الْتُدْرُ»

- (الف) و همانا برای فرعونیان بیم‌دهندگان آمدند.
 (ج) برای (ترساندن) خاندان فرعون هم بیم دهنده‌ای آمد.
 (د) برای (بیم دادن) فرعونیان بیم دهنده‌ای فرستاده شدند.

۱۳۳- «وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ»

- (الف) (کافران) گفتند: زمانی که بمیریم و پاره‌های استخوان گردیم، آیا دوباره زنده می‌شویم؟!
 (ب) آنها می‌گویند: آیا اگر ما بمیریم و به خاک و استخوان تبدیل شویم دوباره ما را زنده می‌کند؟!
 (ج) و می‌گفتند: آیا هنگامی که ما مردیم و خاک و استخوان شدیم آیا برانگیخته می‌شویم؟!
 (د) آنها همواره می‌گفتند: اگر ما بمیریم و خاک و استخوان شویم، هرگز دوباره برانگیخته نخواهیم شد.

۱۳۴- «سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ»

- (الف) به آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی که گستره‌ی آن مانند گستره‌ی آسمان و زمین است، پیشی گیرید.
 (ب) در آمرزش خواستن از پروردگار خود سبقت جوید، تا به بهشتی به وسعت آسمانها و زمین راه یابید.
 (ج) به سوی آمرزش خداوند و بهشتی که پهنای آن چون پهنای آسمانهاست، شتاب کن.
 (د) بشتابید به سوی خشنودی پروردگارتان و به بهشتی که به گستردگی آسمان و زمین است.

۱۳۵- کلمه «الْعَظِيمِ» آخرین کلمه کدام سوره‌ها در جزء ۲۷ می‌باشد؟

- (الف) ذاریات - حدید (ب) قمر - واقعه (ج) واقعه - حدید (د) طور - واقعه

۱۳۶- «أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ»

- (الف) آنها ایمان را در دل‌های خود نوشتند.
 (ب) ایمان در جانهایشان نگاشته شده است.
 (ج) ایمان (به خدا) را در دل‌هایشان استوار گردانیدیم.
 (د) آنها هستند که (خداوند) ایمان را در دل‌هایشان نوشته (پایدار ساخته) است.

۱۳۷- «عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً»

- (الف) خداوند بین شما و کسانی از آنها که دشمنشان می‌دارید صلح و آرامش قرار می‌دهد.
 (ب) چه بسا خداوند میان شما و مخالفانتان دوستی و محبت قرار دهد.
 (ج) امید که خداوند میان شما و کسانی که با ایشان دشمنی داشتید دوستی قرار دهد.
 (د) آیا امید آن می‌رود که خدا میان شما و کسانی که آنها را دشمن می‌دارید دوستی برقرار کند؟

۱۳۸- «وَلَن يُوَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا»

- (الف) و خداوند زمانی که مرگتان فرا رسد، زمان آن را به تأخیر نیندازد.
 (ب) و خداوند هرگز (مرگ) کسی را آنگاه که اجلش فرا رسد به تأخیر نمی‌افکند.
 (ج) خداوند زمان مرگ هیچ کس را تغییر نمی‌دهد.
 (د) و خداوند هرگز (زمان) مرگ او (پیامبر) را به تأخیر نمی‌افکند.

۱۳۹- «ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ»

- (الف) اینگونه کسی که به خدا و روز آخرت ایمان دارد اندرز داده می‌شود.
 (ب) این اندرزی است تا هر که بخواهد به خدا و روز قیامت ایمان آورد.
 (ج) کسی که به خدا و روز جزا ایمان دارد، اندرز را می‌پذیرد.
 (د) و اینچنین او (پیامبر) کسانی را که به خدا و روز قیامت ایمان آوردند اندرز می‌دهد.

۱۴۰- کدام دو سوره با آیه یکسان آغاز می‌شوند؟

- (الف) حشر و جمعه (ب) تغابن و جمعه (ج) جمعه و صف (د) حشر و صف

۱۴۱- «إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ»

- (الف) بی تردید پرهیزگاران در بهشت های پر نعمت نزد پروردگارشان جاودانند.
(ب) همانا پرهیزگاران از نعمت های بهشت پروردگار بهره مند می شوند.
(ج) ای پرهیزگاران، شما نزد پروردگار خود و در بهشت های پر نعمت خواهید بود.
(د) به یقین برای پرهیزگاران نزد پروردگارشان بهشت های پر نعمت است.

۱۴۲- «فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا»

- (الف) دعوت و تبلیغ من تنها دوری بیشتر شما از حق را می افزاید.
(ب) پس دعوت من برای آنها جز فرار (از حق) نیفزود.
(ج) پس دعای من در حق آنها، موجب دوری بیشتر آنها شد.
(د) پس آنها بیش از گذشته از دعوت من گریزان شدند.

۱۴۳- «وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ»

- (الف) شما هیچ عمل خیری برای خود پیش فرستادید تا آن را نزد خدا بیابید.
(ب) و آنچه از عمل خیر برای خود پیش می فرستید آن را نزد خدا خواهید یافت.
(ج) اگر عمل نیکی انجام دهید، جزای آن را نزد خدا می یابید.
(د) آنچه برای خود پیش فرستادید، نزد خدا همان را می یابید.

۱۴۴- «وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا»

- (الف) برای ستمکاران عذابی سخت مهیا شده است.
(ب) ستمکاران برای خود عذابی دردناک مهیا نموده اند.
(ج) و او برای ستمکاران عذابی دردناک مهیا نموده است.
(د) او به ستمکاران عذابی سخت و خوار کننده می چشاند.

۱۴۵- آیه بعدی آیه «فَرَّطَ مِنْ قَسْوَرَةٍ» کدام عبارت است؟

- (الف) بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنشَرَةً
(ب) كَلَّا بَلْ لَا تَخَافُونَ الْآخِرَةَ
(ج) كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ
(د) فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذَكُّرِ مُعْرِضِينَ

۱۴۶- «قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ»

- (الف) انسان با کفر ورزیدن خود را نابود کرد.
(ج) او (خدا) انسان را به سبب کفر ورزی اش نابود کرد.
(د) انسان چون کفر ورزد، مورد خشم الهی قرار می گیرد.

۱۴۷- «إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ»

- (الف) همانا کسانی که مؤمنان از مرد و زن را آزدند به عذابی سخت گرفتار شوند.
(ب) بی تردید آنانکه مردان و زنان مومن را عذاب و شکنجه کرده و سپس توبه نکردند، عذاب جهنم برای آنهاست.
(ج) کسانی که مردان و زنان مؤمن را آزار می دهند، حتی اگر توبه کنند، برای آنها عذاب الهی است.
(د) یقیناً آنانکه مردان و زنان مؤمن را - قبل از اینکه توبه کنند - کشتند، به جهنم درآیند.

۱۴۸- «كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا»

- (الف) ثمود بخاطر طغیان او تکذیبش کردند. و آنگاه شقی ترین آنها فرا خوانده شد.
(ب) قوم ثمود طغیان کردند. سپس شقی ترین فرد خود را فرا خواندند.
(ج) قوم ثمود (پیامبر خود را) تکذیب نمودند. آنگاه بدبخت ترین آنها برخاست.
(د) قوم ثمود به سبب طغیانشان (او را) تکذیب کردند. آنگاه که شقی ترین آنها بپاخواست.

۱۴۹- «تَحَسَّبُ أَنْ مَالَهُ أَخْلَدَهُ»

- (الف) می پندارد که ثروتش او را جاودانه می سازد.
(ج) آیا می پنداری که مال بسیاری تو را جاودانه سازد؟
(ب) پنداشت که ثروت فراوان او را (از مرگ) می رهند.
(د) می پندارد که ثروت او (از عذاب ابدی) نجاتش دهد.

۱۵۰- کلمات «لله - موسی - یرضی» آخرین کلمه کدام سوره ها می باشد؟

- (الف) انفطار - اعلی - ضحی
(ب) طارق - اعلی - ضحی
(ج) انفطار - اعلی - لیل
(د) طارق - بلد - لیل